

Hugo Bouter

Een nieuw begin

De eerste dag van de eerste maand

Genesis 8:6-17; 20-22; Exodus 12:1-3; 40:1-11; 16-17

Enkele Bijbelgedeelten wil ik graag lezen, te beginnen bij Genesis 8:6. Het gaat over de geschiedenis van Noach en de ark:

'En het gebeurde na verloop van veertig dagen dat Noach het venster van de ark, dat hij gemaakt had, opendeed. En hij liet een raaf los, die heen en weer bleef vliegen totdat het water van boven de aarde opgedroogd was. Daarna liet hij een duif van bij zich los om te zien of het water op de aardbodem afgenomen was. Maar de duif vond geen rustplaats voor de holte van haar voet; daarom keerde zij naar hem terug in de ark, want het water stond nog boven heel de aarde. Hij stak zijn hand uit, pakte haar en bracht haar bij zich in de ark. En hij wachtte nog eens zeven dagen; toen liet hij de duif weer los uit de ark. En de duif kwam naar hem toe tegen de avond; en zie, er was een afgebroken olijfblad in haar snavel; daaraan merkte Noach dat het water op de aarde afgenomen was. Toen wachtte hij nog eens zeven dagen. Hij liet de duif los, maar zij keerde niet meer naar hem terug. En het was in het zeshonderdeerste jaar, in de eerste maand, op de eerste dag van die maand, dat het water van boven de aarde opgedroogd was. Toen nam Noach het luik van de ark weg en keek naar buiten, en zie, de aardbodem was opgedroogd. In de tweede maand, op de zevenentwintigste dag van de maand, was de aarde droog geworden. Toen sprak God tot Noach: Ga de ark uit, u, uw vrouw, uw zonen en de vrouwen van uw zonen met u. Laat al de dieren die bij u zijn van alle vlees, de vogels, het vee en alle kruipende dieren, die over de aarde kruipen, met u naar buiten gaan, zodat zij zich overvloedig uitbreiden op de aarde en vruchtbaar zijn en talrijk worden op de aarde' (vs. 6-17).

‘En Noach bouwde een altaar voor de HEERE; en hij nam van al het reine vee en van alle reine vogels, en bracht brandoffers op dat altaar. En de HEERE rook die aangename geur, en de HEERE zei in Zijn hart: Ik zal de aardbodem voortaan niet meer vervloeken vanwege de mens; de gedachtespinstels van het hart van de mens zijn immers slecht, van zijn jeugd af; en Ik zal voortaan niet al het levende meer doden, zoals Ik gedaan heb. Voortaan, al de dagen van de aarde, zullen zaaitijd en oogsttijd, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht niet ophouden. Toen zegende God Noach en zijn zonen en Hij zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk en vervul de aarde’ (vs. 20-22).

Dan gaan we naar Exodus 12, waar we lezen over de instelling van het Paasfeest in de eerste maand:

‘De HEERE zei tegen Mozes en tegen Aäron in het land Egypte: Deze maand zal voor u het begin van de maanden zijn. Hij zal voor u de eerste zijn van de maanden van het jaar. Spreek tot heel de gemeenschap van Israël: Op de tiende dag van deze maand moet ieder voor zich een lam per familie nemen, een lam per gezin’ (vs. 1-3).

‘U moet het in bewaring houden tot de veertiende dag van deze maand, en heel de verzamelde gemeenschap van Israël zal het slachten tegen het vallen van de avond. En zij zullen van het bloed nemen en het aan de beide deurposten strijken en aan de bovendorpel, aan de huizen waarin zij het eten zullen. Zij moeten het vlees dezelfde nacht nog eten; op het vuur gebraden, met ongezuurde broden, en met bittere kruiden moeten zij het eten’ (vs. 6-8).

En dan nog een gedeelte uit Exodus 40, waar we lezen over de inwijding van de tabernakel op de eerste dag van de eerste maand:

‘Toen sprak de HEERE tot Mozes: Op de eerste dag van de eerste maand moet u de tabernakel, de tent van ontmoeting, opbouwen. U moet de ark van de getuigenis erin zetten, en de ark met het voorhangsel afschermen. Daarna moet u de tafel naar binnen brengen en schikken wat daarop geschikt moet worden. Verder moet u de kandelaar naar binnen brengen en zijn lampen aansteken. Dan moet u het gouden altaar voor het reukwerk vóór de ark van de getuigenis plaatsen en het gordijn voor de ingang van de tabernakel ophangen. Vervolgens moet u het brandofferaltaar vóór de ingang van de tabernakel, de tent van ontmoeting, plaatsen. Het wasvat moet u tussen de tent van ontmoeting en het altaar plaatsen en u moet er water in doen. De voorhof moet u eromheen zetten en het gordijn voor de poort van de voorhof ophangen. Dan moet u de zalfolie nemen en de tabernakel met alles wat zich erin bevindt, zalven. U moet hem heiligen met alle bijbehorende voorwerpen, dan zal hij heilig zijn. Vervolgens moet u het brandofferaltaar en alle bijbehorende

voorwerpen zalven. U moet het altaar heiligen, dan zal het altaar allerheiligst zijn. Daarna moet u het wasvat met zijn voetstuk zalven; u moet ze heiligen' (vs. 1-11).

'Mozes deed overeenkomstig alles wat de HEERE hem geboden had, zo deed hij. En het gebeurde in de eerste maand, in het tweede jaar, op de eerste dag van de maand, dat de tabernakel opgebouwd werd' (vs. 16-17).

Na de vloed

Het is wel een beetje veel wat we met elkaar gelezen hebben. Maar ik weet niet of het u opgevallen is, de verbindende gedachte is eigenlijk deze: *de eerste dag van de eerste maand*. Het is nu geen 1 januari meer, maar het is nog wel de eerste maand. En het is ook de eerste dag van de week, waarop we mogen samenkomen.

Na de geschiedenis van de zondvloed vinden we dat Noach en de zijnen een nieuw begin mochten maken, toen de wateren opgedroogd raakten van de aarde. En in Genesis 8 lezen we: *'En het was in het zeshonderdeerste jaar, in de eerste maand, op de eerste dag van die maand, dat het water van boven de aarde opgedroogd was. Toen nam Noach het luik van de ark weg en keek naar buiten, en zie, de aardbodem was opgedroogd' (vs. 13).*

Het was een heel nieuw begin, na de grote vloed: die allesverwoestende vloed, die alles op de aarde had weggevaagd, behalve diegenen die met Noach veilig waren in de ark. Een nieuw begin dus, en Noach had een duif uit de ark gelaten, die eerst een vers olijfblad in haar snavel terugbracht als teken van dit nieuwe begin. De gereinigde aarde droogde op en begon weer uit te sprouiten. En Noach wachtte nog eens zeven dagen en hij liet de duif uit, en die keerde toen niet meer terug. De duif had dus ook een rustplaats kunnen vinden op de nieuwe aarde, waar het water aan het verdwijnen was. Een plek op het droge, want de aarde raakte opgedroogd.

En dan lezen we over die eerste dag van de eerste maand. In het zeshonderdeerste jaar, op de eerste van de eerste maand, waren de wateren opgedroogd van de aarde. En dit nieuwe begin spreekt typologisch van het feit dat er voor hen die in Christus zijn, geen oordeel meer is. Je kunt dit gedeelte uit Genesis 8 vergelijken met Romeinen 8:1 en 2, waar staat: *'Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn; want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en de dood'*. De wateren van het oordeel zijn opgedroogd. Die wateren zijn namelijk op de Heere Jezus aangelopen, en wel op het kruis van Golgotha. Daar is Hij gezonken in Gods oordeelsvloed in de drie uren van duisternis.

Maar voor wie nu in Christus Jezus is, is er geen veroordeling meer. Die is veilig. Net zoals Noach en de zijnen veilig waren in de ark. Zo mogen wij weten dat we veilig zijn in onze Heere en Heiland. Dat wij in Hem beschut zijn, zodat de wateren van de oordeelsvloed ons geen kwaad meer kunnen doen. De vloed is voorbijgegaan. Er dreigt geen oordeel meer voor hen die in Jezus Christus zijn. Wij staan op een heel nieuwe grondslag, evenals Noach en de zijnen een nieuwe aarde mochten betreden en aan God ook offeranden mochten aanbieden. Die nieuwe grondslag, dat is de grondslag van de opstanding van Christus: *‘Want de wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood. Want wat voor de wet onmogelijk was, doordat zij door het vlees krachteloos was – God heeft, doordat Hij Zijn eigen Zoon in een gedaante gelijk aan het vlees van de zonde en voor de zonde heeft gezonden, de zonde in het vlees veroordeeld; opdat de rechtvaardige eis van de wet vervuld wordt in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest’* (Rom. 8:2-4).

Dat is de nieuwe positie van de christen door het zondoffer van Christus. Het is een heel nieuw begin. We staan in Christus op die nieuwe grondslag, de grondslag van de opstanding. En dat is ook de grondslag van de genade, waarover we gezongen hebben (lied 88 GL). En waarover we in Romeinen 5 kunnen lezen, dat wij gerechtvaardigd zijn op grond van geloof en vrede met God hebben door onze Heere Jezus Christus, door Wie wij ook de toegang verkregen hebben door het geloof tot de genade of de gunst waarin wij staan. Dat typeert diezelfde nieuwe positie, de grondslag waarop we door genade mogen staan. We staan dus in een positie waarin we de gunst en de genade van God mogen genieten, evenals Noach en de zijnen Gods gunstgenoten waren.

God zegende Noach en de zijnen. Ze mochten vrucht dragen, er was een nieuw begin. Het oude was voorbijgegaan, alles was nieuw geworden. Wij zijn een nieuwe schepping in Christus Jezus (2 Kor. 5:17). En dit alles op grond van Zijn volbrachte werk, op grond van Zijn lijden en sterven, doordat Hij het oordeel heeft ondergaan en heeft gedragen. Die gigantische vloed van de toorn van God is op Hem aangelopen, en is over Hem heengegaan. Wij zijn veilig in Hem. We mogen ons nu als het ware ook bevinden op een nieuwe, gereinigde aarde en leven voor Gods aangezicht.

De viering van het Pascha

In Exodus 12 vinden we ook een nieuw begin: *‘Deze maand zal voor u het begin van de maanden zijn. Hij zal voor u de eerste zijn van de maanden van het jaar’* (vs. 2).

En dat was de maand Abib, de maand van de groene aren, waarin het Pascha moest worden gevierd, gevolgd door het Feest van de ongezuurde broden. Op de eerste dag van de maand was er trouwens ook nog het (mogelijk later ingestelde) feest van de nieuwemaan (Num. 28:11-15; Ps. 81:4), maar bij het Pascha staan de tiende en de veertiende dag van de maand op de voorgrond.

Dit nieuwe begin werd voor Israël dus mogelijk gemaakt op grond van het Paaslam. Op grond van dit offer dat men bracht, en waarvan het bloed aan de beide deurposten en de bovendorpel van de huizen werd gestreken, terwijl men in die huizen het Paaslam at. Het spreekt allemaal van het nieuwe begin, dat nu mogelijk is gemaakt door het volbrachte werk van onze Heiland. Evenals Noach en de zijnen om zo te zeggen in de ark werden overgebracht naar een nieuwe, gereinigde aarde, zo was daar voor het volk Israël als natie gezien een heel nieuw begin door het vieren van het Pascha en de uittocht uit Egypte.

Ze werden verlost uit het land van de slavernij, het land Egypte, op grond van het bloed van het Paaslam. Zo werden ze uitgeleid. Hun jaartelling begon om zo te zeggen met dit grote heilsfeit: de exodus uit Egypte. Het was een nieuw begin op grond van de dood van het Lam. En zo is dat ook met ons. Wij zijn verlost uit de tegenwoordige, boze wereld (Gal. 1:4). En we reizen om zo te zeggen naar het hemelse Kanaän, naar het land van de belofte. We zijn daarheen op weg, het land van zegen.

De tabernakel opgericht

Ook in Exodus 40 hebben we een nieuw begin. De eerste dag van de eerste maand, dat is dan de eerste dag van de eerste maand in het *tweede* jaar na de uittocht uit Egypte. En op die nieuwjaarsdag werd de tabernakel opgericht, het huis van God; en dit spreekt eigenlijk van het Pinksterfeest. Want dat is ook een nieuw begin. We staan niet alleen achter het Paasfeest, maar ook achter het Pinksterfeest. De Heilige Geest is neergedaald op aarde tijdens het Pinksterfeest. Hij is gezonden door de verhoogde Christus. En de gemeente is gevormd doordat de Heilige Geest Zijn intrek nam in de verlostte gemeente, die gebouwd werd op de Pinksterdag (Hand. 2).

In Exodus 40:2 lezen we: *‘Op de eerste dag van de eerste maand moet u de tabernakel, de tent van ontmoeting, opbouwen’*. Dat huis van God is op de Pinksterdag gegroundvest door de komst van de Heilige Geest hier op aarde. En de Heilige Geest bouwt nog steeds verder aan die woning van God, de tempel van de levende God. En alles gebeurt volgens het plan van God. We hebben dat niet

allemaal gelezen, wel in vers 16: *'Mozes deed overeenkomstig alles wat de HEERE hem geboden had, zo deed hij'*. Maar als u het hoofdstuk verder doorleest, dan wordt dat heel vaak herhaald: Zoals de HEERE Mozes geboden had.

Alles gebeurde in overeenstemming met de gedachten van God, ook de wijding van de priesterzonen, die het werk in de tabernakel moesten verrichten. Ook dat gebeurde in overeenstemming met de geboden van God, zoals de HEERE Mozes geboden had. En in vers 33 lezen we dan: *'Zo voltooide Mozes het werk'*. Dit is ook een prachtige uitdrukking. We leven in de tijd van de genade, de tijd dat we mogen terugzien op het volbrachte werk van onze Heere Jezus Christus op het kruis van Golgotha. Maar ook de bouw van de gemeente zelf is in principe voleindigd. Maar het gaat in de praktijk nog steeds door, en als de laatste gelovige is toegevoegd aan dit geestelijke huis, dan is het echt compleet. En Christus zal dat voleindigen, Hij is de Bouwer, want *'op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen'* (Matt. 16:18).

Christus doet dit en Hij zal het ook voltooien. Alles gebeurt in overeenstemming met de gedachten van God. En dat is het werk wat de Heilige Geest verricht heeft op de Pinksterdag en nog steeds voortzet, totdat dit geestelijke huis helemaal compleet is. En al die onderdelen van dat huis, alles wat nodig is voor de eredienst, voor de offerdienst, dat alles gebeurt in overeenstemming met de gedachten van God.

Maar we mogen ons natuurlijk wel afvragen: Hoe is dat bij ons? Gaan wij ervan uit dat alles bij ons vanzelf beantwoordt aan de gedachten van God? Is het zoals de HEERE Mozes geboden heeft? Zoals de Heere Jezus het wil? Zoals de Heilige Geest het wil? Is wat we doen en wat we ook beleven, allemaal in overeenstemming met Zijn gedachten? Dan beseffen we, we zien dat in het voorbeeld van het volk Israël, dat er ook veel falen was onder het volk van God. We zien dat in het Nieuwe Testament eveneens.

Er kwam in Israël een tijd dat de tempel, de opvolger van de tabernakel, helemaal dicht was. Het huis van God werd gesloten en het werd door menselijk falen niet meer gebruikt. Gelukkig gaf God opwekkingen, zodat men het huis van God herstelde en de eredienst opnieuw invoerde. Denkt u maar aan de tijd van herstel, van reveil, ten tijde van koning Hizkia en koning Josia. Dan werd er om zo te zeggen weer een nieuw begin gemaakt. In de tijd van Ezra en Nehemia werd er ook zo'n nieuw begin gemaakt in de geschiedenis van het volk van God (Ezra 6:16-7:10). Het zijn prachtige voorbeelden die de Schrift ons geeft.

